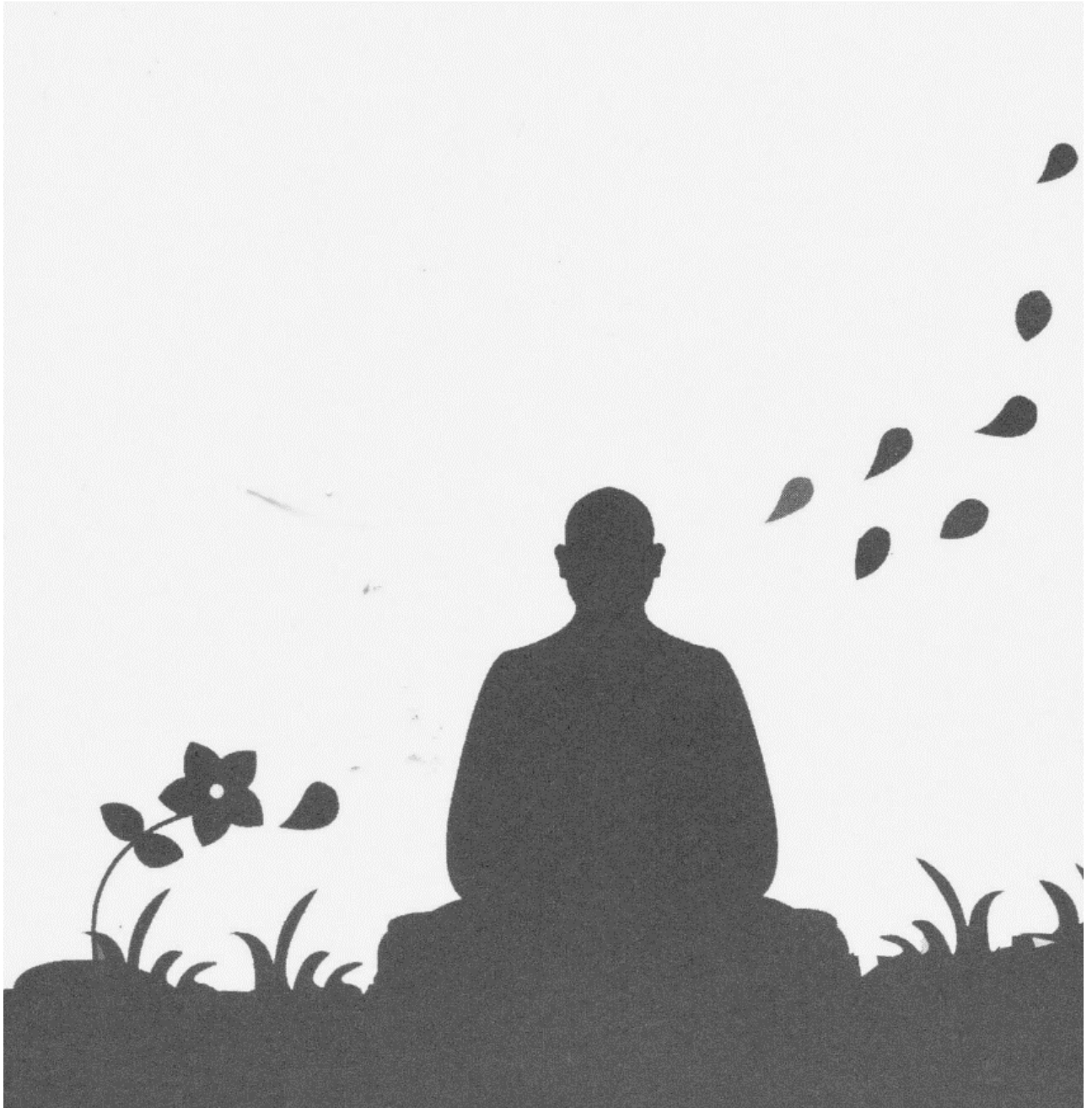

Slova provázející do Ticha

Texty pro kurzy kontemplace.

Obsah:

Keltské požehnání	4
Večerní požehnání (kadidlo)	5
Planoucí síla života	5
Krása.....	6
Pozornost a srdce	7
Ztišení	7
Láska a všímavost	8
Pozdě jsem si tě zamiloval	8
Bůh tvoří svět nyní	9
Vědění a slepota víry	9
Staň se Jedním	10
Bůh není nic z toho, co existuje	10
Pravá radost.....	11
Bůh je Bohem	11
Člověk se stává Bohem	12
Bůh v srdci člověka	12
Hrad v nitru	13
Já o studnici vím	14
Bůh všudypřítomý	15
Bytí.....	15
Přebývání Boha v člověku a člověka v Bohu	15
Srdce osvobozené od mentálních obrazů	16
Procitání v těle	16
Dýchání Ducha	17
Nech běžet obrazy věcí.....	17
Nic.....	18
Cvičení návratu do nitra	18
Zpěv	19
Bůh ve všem	20
Část a celek	20
Zrcadlo lidské přirozenosti	21
Okamžiky času.....	22
Trojí cesta	23
Sjednocení s Bohem	23
Nazírání	24
Rození Syna	24
Mystický zážitek úžasu.....	24
Boží vůle a přítomný okamžik	25
Dvojí bdění.....	25
Součást Vesmíru.....	26
Spojení.....	26
Přítomný okamžik	27
Zrcadlo	28
Perla.....	28
Slovo a zvuky.....	29
Boží světlo	29
Mlčení	30
Světlo	31
Ztratit se v Bohu.....	32
Hledání já.....	32

Vidění.....	33
Sjednocení s Bohem	33
Přítomnost.....	33
Slovo a zvuky	34
Tvůj jas je mojí temnotou	34
Modlitba sv. Františka	35
Kontemplace a proměna	35
Píseň bratra Slunce.....	36
Láskyplná pozornost	37
Vděčnost.....	37
Bůh je světlo	38
Lidské já a Bůh	38
Ticho	39
Být čím jsme	40
Nic ať tě neznepokojuje	40
Peříčko.....	40
Bůh je láska	41
Šíření lásky	41
Opřena beze vší opory.....	42
Čistota a prázdnota.....	42
Zářící božská temnota.....	43
Nevědění a nebytí.....	43
Láska a odevzdanost	44
Oblak temnoty.....	44
Negativní teologie	45
Čisté srdce	46
Vhled a strážení srdce	46
Myšlenky	46
Boží přítomnost.....	47
Podzim (Padající listí)	47
Granum Sinapis (Hořčičné zrnko)	48
Božské semeno	49
Hymnus na hmotu I.....	50
Hymnus na hmotu II.....	51
Kámen.....	52
Hmota a skutečnost I.	52
Hmota a skutečnost II.	53
Živý plamen lásky	54
Cesta k dokonalosti (Výstup)	55
Srdce slitovné	56
Boží Slovo.....	56
Vítej, vnitřní prameni!	57
Učit se jednoduše být.....	57
Vše může být kontemplací	58
Bůh bydlí ve tvorech.....	58
Ztišení	59
Probouzení.....	59
Jedno vznešené světlo v nás svítí	60
Všechno bude dobré.....	60

Keltské požehnání

Kéž si uvědomíš mystérium svého Bytí
a vstoupíš do tiché nezměřitelnosti
své vlastní současnosti.

Ať ti nikdy nechybí odvaha,
až tě budou lákat nové hranice.

Ať najdeš štěstí a radost v chrámu svých smyslů.

Nechť je tvá vnější důstojnost
zrcadlem vnitřní důstojnosti tvé duše.

Kéž najdeš čas k oslavě lidských zázraků,
které si nevynucují pozornost.

Ať prožíváš každý nový den jako svátostný dar,
utkaný kolem srdce zázraku.

Kéž nalezneš odvahu uzavřít přátelství
se svou věčnou touhou.

Ať skrytá prozřetelnost řídí tvé myšlení a chrání tvé city.

Tvá duše budiž volná jako vlny na moři,
jež se stále obnovují.

Kéž stále žiješ v sousedství zázraku.

Ať cítíš v srdci při každém probuzení
šepot žehnajícího hlasu: „Něco dobrého tě potká!“

Kéž tě tvůj anděl osvobodí z věznic viny, úzkosti, zklamání
a zoufalství.

Ať se místa tmy, jež jsou v tobě, promění ve světlo.

Kéž jsi schopen uvědomit si plody utrpení.

Kéž jsi velkorysý ve svém přijetí ztráty.

Nechť se ti rána smutku stane pramenem
nepřerušené současnosti.

Nechť poznáš, že spočíváš

v dobrotivém kruhu Božího objetí.

z keltských pramenů podle Johna O'Donohua

Večerní požehnání (kadidlo)

Podobně jako je kadidlo přetvářeno ohněm,
ať všichni zakusí proměnu.

Podobně jako kouř kadidla s lehkostí stoupá vzhůru,
ať všichni zažijí útěchu v zarmoucení
a radost v každodenním životě.

Podobně jako vůně kadidla naplňuje tuto místnost,
ať jsou všichni naplněni Duchem života
a zažijí sjednocení.

Planoucí síla života

Já jsem ta nejvyšší planoucí síla,
jez zažehla každou jiskru života.
Na vznešených křídlech
létám nad Zemí,
s Moudrostí vnáším do Vesmíru řád.
Já planu nad krásou polí,
já zářím ve vodách,
já žhnu ve slunci, měsíci i hvězdách.
A každým závanem větru vše probouzím k životu.
Vzduch ožívá v zeleni a květech
a vody proudí jako živé,
i Slunce žije ve svém světle.
Vše živé má své kořeny ve mně.
sv. Hildegarda z Bingen

Krása

Budeme se na sebe dívat ve Tvé kráse,
praví duše Bohu.

Já budu do té míry přetvořena
ve Tvé kráse,

že budu podobná v kráse

a uvidíme se oba ve Tvé kráse,

když budu již mít Tvou vlastní krásu.

Když bude hledět jeden na druhého,

uvidí každý v tom druhém svou krásu,

jelikož jedna i druhá budou pouze Tvou krásou,

když budu již pohlcena ve Tvé kráse.

Tak já Tebe uvidím ve Tvé kráse,

a ty mne ve Tvé kráse,

a já se uvidím v Tobě,

ve Tvé kráse,

a Ty se uvidíš ve mně,

ve Tvé kráse,

a tak budu vypadat jako Ty,

ve Tvé kráse,

a Ty budeš vypadat jako já

ve Tvé kráse,

a moje krása bude Tvá krása

a Tvá krása moje krása;

a tak já budu tebou,

ve Tvé kráse,

a Ty budeš mnou

ve Tvé kráse,

protože Tvá vlastní krása bude mou krásou;

a tak se uvidíme jeden ve druhém

ve Tvé kráse.

sv. Jan od Kříže

Pozornost a srdce

Pozornost a modlitba jsou tak nerozdělitelně spojeny,
jako je tělo svázáno s duší,
jedno bez druhého nemůže existovat.

Bdíme-li s pozorností nad čistotou modlitby,
jdeme vpřed;

když však o ni nedbáme a necháme ji bez ochrany,
zlé myšlenky ji poskvrní,

my se stáváme zlími
a už nejdeme vpřed.

Mysl ať při modlitbě střeží tvé srdce,
nepřetržitě uvnitř srdce dohlíží
a vymýtí všechny představy.

Nezkušeným se to bude zdát namáhavé a drsné,
vytrváš-li a budeš-li se tak cvičit dnem i nocí,
najdeš, co hledáš:

Je to zázrak a bezmezné štěstí.

Když duch najde místo, kde je srdce,
hned uzří, co doposud nikdy nepoznal,
uvidí prostory, které jsou uvnitř srdce,
uvidí sám sebe v záři
a obdrží schopnost rozlišování duchů.

sv. Simeon, Nový teolog

Ztišení

Kdo se naklání nad kalnou a neklidnou vodní hladinou,
nemůže na ní spatřit svou tvář.

Chceš-li, aby se v tobě odrážela tvář Boha,
jenž na tebe hledí,
vyjdi z lomozu působeného vnějším světem
a ztiš svou duši.

sv. Antonín z Padovy

Láska a všímavost

Abyste se dokázali těšit ze symfonie,
je nutné umět naslouchat každému nástroji v orchestru.
Abyste mohli být ve stavu zvaném láska,
musíte umět vnímat jedinečnost a krásu
každé věci či osoby kolem vás.
Těžko můžete milovat něco,
čeho si skoro ani nevšimnete.
A když si všimnete jen mála
a ostatní vyloučíte,
pak to není láska,
protože láska nikoho a nic nevyklučuje,
naopak objímá veškerý život,
naslouchá symfonii jako celku,
nikoli jen nějakému jednotlivému hudebnímu nástroji.

Anthony de Mello

Pozdě jsem si tě zamiloval

Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak stará i tak nová.
Pozdě jsem si Tě zamiloval.
A pohled': Tys byl uvnitř
a já venku a hledal jsem tě tam
a napadal jsem to krásné, co jsi stvořil.
Tys byl se mnou, a já s Tebou nebyl.
Volal jsi a křičel a prolomils mou hluchotu;
leskl ses a zářil a zahnals mou slepotu;
vydával jsi vůni a nadechl jsem se a vzdychám po Tobě;
okusil jsem Tě a hladovím a žízním po Tobě;
dotkl ses mě a planu touhou po Tvém pokoji.
Až k Tobě přilnu celou svou bytostí,
nikde pro mě nebude bolest a námaha
a můj život bude živý, celý naplněný Tebou.

sv. Augustin z Hippo

Bůh tvoří svět nyní

Bůh tvoří svět nyní

a všechny věci jsou v tomto dni stejně vznešené.

Kdybychom řekli, že Bůh stvořil svět včera,

anebo že jej stvoří zítra,

byl by to nesmysl.

Bůh tvoří svět a všechny věci

v jediném přítomném okamžiku,

a čas, který uběhl před tisíci lety

je Bohu stejně přítomný a blízký

jako tato chvíle.

V duši, která prožívá jediný přítomný okamžik,

Otec plodí jednorozeného Syna

a v tom stejném rození

se duše rodí v Bohu.

Je to jedno rození:

Otec plodí svého jednorozeného Syna v duši pokaždé,

když se ona rodí v Bohu!

Mistr Eckhart

Vědění a slepota víry

Člověk se často opírá o nějaké své vědění
nebo okoušení nebo poznání Boha.

Ať je sebevětší,

přece je velmi malé

a nepodobné tomu, co je Bůh,

a brání, aby mohl jít touto cestou víry.

Takový člověk snadno zabloudí nebo se zdrží,

protože nechce zůstat úplně slepý ve víře,

kteřá je jeho pravou vůdkyní.

sv. Jan od Kříže

Staň se Jedním

Staň se Jedním,
abys našel Boha!
Kdybys byl opravdu Jedním,
zůstal bys takovým i v mnohosti,
a mnohost by se ti stala Jedním
a absolutně v ničem by ti nemohla překážet.
Mnozí lidé si představují,
že mají Boha chápat,
jako by On byl tam
a oni tady.
Ale tak tomu není!
Já a Bůh jsme jedno.
Pohled, v němž já vidím Boha,
je tímtež pohledem,
v němž Bůh vidí mne:
můj zrak a Boží zrak
jsou jedním zrakem,
jednou vizí,
jedním poznáním,
jednou láskou.

Mistr Eckhart

Bůh není nic z toho, co existuje

Bůh není nic z toho, co existuje,
a nelze jej tedy poznat
prostřednictvím něčeho, co existuje.
A přesto je vším ve všem.
Není ničím v ničem,
a přesto je vším poznáván ve všem
a zároveň není poznáván ničím v ničem.

Dionysios Areopagita

Pravá radost

Co je pravá radost?

Kdybych znal všechny jazyky a vědy,
uměl prorokovat a pronikal i tajemství svědomí,
není to pravá radost.

Kdybych uměl kázat tak,
že bych svým slovem obrátil všechny lidi na víru,
není to pravá radost.

Kdybych uzdravoval všechny nemocné,
osvobozoval posedlé a dokonce křísil mrtvé,
není to pravá radost.

Co je tedy pravá radost?

Když přijdu promočený deštěm a zablácený,
zkřehlý zimou a úplně vyhladovělý do našeho domu,
ale vrátný mě nepozná a vyžene mě,
zle mi vynadá a zbije mě,
a nechá mě venku stát ve sněhu a dešti,
třesoucího se zimou a zesláblého hladem,
a já přesto přese všechno zůstanu trpělivý a laskavý,
pak to je pravá radost.

sv. František z Assisi

Bůh je Bohem

Mým potěšením je, že Bůh je Bohem.

Mým uspokojením je, že Bůh je Bohem.

Mým zalíbením je, že Bůh je Bohem.

Mým plesáním je, že Bůh je Bohem.

Mou láskou je, že Bůh je Bohem.

Mým bohatstvím je, že Bůh je Bohem.

Mým štěstím je, že Bůh je Bohem.

Mým nasycením je, že Bůh je Bohem.

Mou radostí je, že Bůh je Bohem.

Co tedy bude, když je již všechno mé?

ct. Marie Elekta od Ježíše

Člověk se stává Bohem

Jako se lesklá a průzračná tělesa
stávají neobyčejně zářícími při doteku paprsku
a vysílají ze sebe novou zář,
tak lidé plní Ducha Božího,
jsou od něho ozařováni,
stávají se rovněž duchovními
a na jiné rozlévají milost.
Zde je poznávání budoucích věcí,
chápání tajemství,
odhalování věcí skrytých,
rozdělování darů,
nebeské společenství;
zde je radost, která nemá být nikdy ukončena,
zde je vytrvalost v Bohu,
zde je podobnost s Bohem
a to, nad co nemůže být žádáno nic vznešenějšího:
zde se člověk stává Bohem.

sv. Basil Veliký

Bůh v srdci člověka

Jak jen může nekonečný Bůh nebe a země
vstoupit do mého malého srdce?
A jak mohu dovnitř pozvat někoho,
kdo už tam dávno je,
protože je přítomen ve všech věcech?
A přesto celé nebe a země
nemohou obsáhnout více než mé srdce.
Není možné omezovat Toho,
který naplňuje všechno.
Doufám Bože, že moje srdce budeš naplňovat stále více,
až budu naplněn celý
Tebou celým.

sv. Augustin z Hippo

Hrad v nitru

Na své nitro se můžeme dívat jako na hrad
vytvořený z jediného diamantu
nebo z průzračného krystalu,
v němž je mnoho příbytků,
jako je jich mnoho v nebi.
Náš rozum, byť by byl sebebystřejší,
jej nemůže pochopit,
jako nikdy nedokáže pochopit Boha,
k jehož obrazu a podobě jsme byli stvořeni.
Tento hrad má mnoho pokojů,
ve středu, uprostřed všech, je hlavní pokoj,
kde se odehrávají velmi skryté věci
mezi Bohem a člověkem.
Jak se dá do hradu vstoupit?
Je-li hradem nitro člověka,
pak by se zdálo, že tam není třeba vstupovat,
neboť každý je již uvnitř.
Mnoho lidí však jen postává v okolí hradu,
aniž by se snažilo jít dál,
aniž by stálo o to dozvědět se,
co se skrývá v tom zářivém sídle.
K duchovnímu sňatku, tajemnému spojení s Bohem,
však dochází v samém středu hradu našeho nitra.
Vysvětlit, co je to střed naší duše či náš duch
a věřit tomu, je velmi obtížné.
Přesto je třeba říci, že Bůh nemá rád,
aby se kladly hranice jeho dílům.

sv. Terezie od Ježíše

Já o studnici vím

Já o studnici vím, jež vody rozlévá
i v temné noci.

Tu věčnou studnici může ukryvat stín,
kde vždycky najdu ji, já spolehlivě vím
i v temné noci.

Snad bez počátku je, snad ani nemá dna,
však dobře vím, že vše v ní počátek svůj má
i v temné noci.

Vím, že nic nemůže být v světě krásnější,
že zem i nebesa tam žízeň konejší
i v temné noci.

Vím, že je bez konce té studny hlubina
a její podstatu, že člověk nepozná
i v temné noci.

Já vím, že její zdroj tak přebohatý jest,
že zavlažuje lid, peklo i nebe hvězd
i v temné noci.

Je zde a svolává všechno, co živé je,
ať blíže přistoupí a z ní se napije
i v temné noci.

sv. Jan od Kříže

Bůh všudypřítomý

Bůh pod tebou,
Bůh před tebou,
Bůh za tebou,
bůh nad tebou,
Bůh v Tobě.

sv. Patrik

Bytí

Buď v tichosti a věz, že já jsem Bůh.
Buď v tichosti a věz, že já jsem.
Buď v tichosti a věz.
Buď v tichosti.
Buď.

Richard Rohr

Přebývání Boha v člověku a člověka v Bohu

Radujme se z toho, že Bůh dlí v naší duši,
a ještě více z toho, že naše duše dlí v Bohu.
Naše duše je stvořena tak, aby byla Božím příbytkem,
a příbytkem naší duše je nestvořený Bůh.
Je to vznešené poznání,
niterně vědět, že Bůh přebývá v naší duši.
Ještě vznešenějším poznáním je vidět a vědět,
že naše duše přebývá ve své podstatě v Bohu.
Z tohoto bytí v Bohu jsme tím, čím jsme.
Bůh je nám mnohem bližší než naše vlastní duše,
neboť on je základem, na němž naše duše spočívá.
Chceme-li mít poznání své duše
a být s ní ve společenství a ve spojení,
je třeba ji hledat v Bohu.
Nevidím žádný rozdíl mezi Bohem a naším bytím,
ale vše je zcela Bohem.

bl. Juliana z Norwiche

Srdce osvobozené od mentálních obrazů

Srdce, které bylo zbaveno mentálních obrazů,
plodí božské, tajemné myšlenky,
které v něm dovádějí jako delfíni v klidném moři.
Na moři vane jemný vítr,
v hlubině srdce Duch Boží.

sv. Isychios Sinajský

Procitání v těle

Procitáme v Kristově těle,
jako Kristus procitá v našich tělech.
Podívám se dolů a moje noha je Kristus,
on vstupuje do mé nohy a je ve mně nekonečně přítomný.
Pohnu rukou a zázračně se moje ruka stane Kristem,
stane se jím celým.
Pohnu nohou a on se náhle zjeví v záblesku světla.
Zdají se Ti má slova rouháním?
Tak pro něj otevři své srdce
a přijmi toho, který se ti tak hluboce otevírá.
neboť jestliže je naše láska k němu pravá,
probudíme se v Kristově těle.
V něm celé naše tělo,
každá jeho nejskrytější část,
se stává radostnou skutečností.
On nás činí dokonale skutečnými.
Všechno, co je zraněné,
všechno, co se zdálo temné, hrubé, zahanbující,
zmrzačené, ohavné, nenávratně zničené,
všechno se v něm proměňuje.
A v něm jsme uznání za celistvé,
jsme líbezní a zářící v jeho světle,
procitáme jako milovaní
v každé nepatrné částičce našeho těla.

sv. Simeon, Nový teolog

Dýchání Ducha

Duch na způsob vanutí svým božským dechem vznešeně
pozvedá duši

a uvědomuje ji a uschopňuje,
aby i ona dýchala v Bohu týmž dechem lásky,
ve kterém Otec dýchá v Synu a Syn v Otcí,
aby ji sjednotil se sebou.

Tento dech Ducha v duši,
jimž ji Bůh přetváří v sebe,
je pro ni tak vznešenou, jemnou a hlubokou rozkoší,
že to nelze vyjádřit smrtelným jazykem,
ani lidský rozum jako takový
nemůže nic z toho postihnout;
nelze o tom mluvit,
protože duše, sjednocená a přetvořená v Boha,
vydechuje v Bohu do Boha sám božský dech,
který Bůh vydechuje v sobě samém do ní,
jelikož ona je přetvořena v něj.

sv. Jan od Kříže

Nech běžet obrazy věcí

Člověk má nechat obrazy věcí zcela běžet,
a tak učinit a udržet svůj chrám prázdný.

Neboť, jen když je chrám vyprázdněn
a fantazie, které v něm dlely, zůstanou venku,
můžeš se stát domem Božím,
jinak ne, ať děláš cokoli.

Jen tak získáš v srdci mír a radost,
a nic z toho, co ti teď vadí,
co tě tísní a trápí,
už nebude.

Johannes Tauler

Nic

Bůh je opravdu Nic.

Aby ses ty mohl setkat s Bohem, který je nic,
i ty sám se nejdřív musíš stát ničím.

Nic nevědět, nic nechtít, nic nebýt.

Nefixovat se na žádné něco.

Staň se nikým,

svobodným od všeho lpění,

vyprázdněným i od sebe samého.

Pak teprve se setkáš s Bohem,

jako nahý s nahým.

Až budeš svobodným nic,

Bůh tuto nicotu vyplní

a zcela prostoupí tvůj život,

neboť tam nenarazí na překážky

tvých pout k věcem.

Mistr Eckhart

Cvičení návratu do nitra

Když člověk cvičí návrat do nitra,

nemá lidské Já nic pro sebe.

Já by rádo něco mělo,

rádo by něco vědělo,

rádo by něco chtělo.

Než toto trojí „něco“ v člověku odumře,

zdá se to trpké.

Nepodaří se to za jeden den,

ani v krátkém čase.

Je třeba vytrvat,

neboť nakonec se to stane snadným a příjemným.

Johannes Tauler

Zpěv

Každý člověk a každá okolnost
je Bohem ke mně seslané Slovo.
Jeho poselství sice vždy úplně neporozumím,
ale věřím, že ho pochopím,
když budu velmi intenzivně naslouchat svým srdcem.
Bůh zpívá a já mu odpovídám zpěvem.
Tento zpěv může být tak jásající,
jako je rudá barva rajskeho jablíčka
nebo jako šustění papírového draka ve větru
nebo jako cákání dětí v bazénu.
Boží zpěv může být také tak těžký
jako vůně lilií v márnici,
tak těžký jako zpráva o smutku přítele.
Boží zpěv může však být tak lehký,
jako hra na harfu,
jako výlet na jaře,
tak smutný jako kvílení nočního vlaku
nebo obsah večerních zpráv.
Může být veselý, okouzlující, vyzývající, zábavný.
Když pozorně nasloucháme,
můžeme ve všem zakoušet zpívajícího Boha.
Když se s vděčností s tímto zpěvem sjednotíme,
je zpěvem i radostná odpověď našeho srdce.

David Steindl-Rast

Bůh ve všem

Bůh mi ukázal drobnou věc,
kulatou a ne větší než lískový oříšek na mé dlani.
Bylo mi řečeno: „*To je vše, co bylo stvořeno.
Přetrvává to a bude to stále přetrvávat,
neboť Bůh to miluje.*”

A tak **vše** má své bytí a trvání jen z Boží lásky.
A v této drobné věci jsem seznala tři její vlastnosti:
První je, že ji Bůh stvořil, druhá, že ji Bůh miluje,
třetí, že ji Bůh udržuje.

Sama však ani nemohu vyřknout,
co pro mne tento Stvořitel, Udržovatel a Milovník znamená,
neboť nebudu mít klidu ani blaženosti,
dokud nebudu celou svou bytostí jedno s Ním,
totiž dokud nebudu tak těsně u Boha,
že už nebude nic mezi Jím a mnou.

bl. Juliana z Norwiche

Část a celek

Mnoho věcí se nám zdá neuspořádaných a zmatených,
protože ani nevíme,
co krásného z nás božská prozřetelnost vytváří.
Když bude někdo jako socha postaven
v jednom rohu překrásných rozlehlých síní,
nebude moci pocítit krásu celé kompozice, jíž je součástí.
Ani voják v šiku není schopen přehlédnout
uspořádání celého vojska.

A pro kteroukoli báseň platí,
že kdyby jednotlivé slabiky žily a vnímaly tak dlouho,
jak dlouho znějí,
nikdy by si nevychutnaly onu stavbu a krásu skladby,
kterou nemohou zachytit celou,
protože je ke své dokonalosti složena
právě z jednotlivých pomíjivých slabik.

sv. Augustin z Hippo

Zrcadlo lidské přirozenosti

Lidská přirozenost se vpravdě podobá zrcadlu,
měnícímu svou podobu podle toho,
co se v něm na základě jeho rozhodnutí ukazuje.

Pokud se obrátí ke zlatu,
zjeví se v něm zlato
a zrcadlí se v něm zář této látky.

Pokud se v něm odráží něco z věcí odpudivých,
i jeho ošklivosti se připodobní,
a svým vzhledem pak odpovídá nějaké žábě,
ropuše, stonožce nebo něčemu odpornému,
nakolik se obrátilo k němu.

Jak se může v zrcadle ukázat krásný zjev,
pokud se v něm neodráží krásný tvar?

Ani zrcadlo lidské přirozenosti se nestalo dříve krásným,
než se přiblížilo Kráse
a než bylo ztvárněno obrazem božské Krásy.

Člověk nemá přirozenost,
jež by byla schopna upřeně se dívat do Boha
stejně jako člověk nemůže hledět
přímo do slunečního kotouče.

Hledí však na Slunce sám v sobě jako v zrcadle.
Paprsky Božího Ducha vyzařují z jeho očištěného života
díky zbavenosti vášní, která z něj tryská,
a činí pro nás viditelným to, co je neviditelné,
a uchopitelným, co je nepřístupné,
neboť Duch zpodobňuje Slunce v našem zrcadle.

sv. Řehoř z Nyssy

Okamžiky času

Toto dílo kontemplace
nepotřebuje dlouhou dobu,
aby mohlo být dokončeno.
Vlastně je to ta nejkratší práce,
jakou si lze představit.
Není ani delší ani kratší než jediný okamžik,
než jediný pohyb tvé vůle.
Kdyby se nějaký člověk natolik proměnil,
že by si všímal v každém okamžiku
každého impulsu své vůle,
nebyl by už nikdy bez pocitu neustálé sladkosti,
ani v tomto životě, ani v plné nebeské blaženosti.
Právě k tomu byl člověk stvořen
a právě tím bude člověk obnoven.
Když dbá pouze této jediné věci
a věnuje jí neustálou pozornost,
osvobozuje se od hříchu a přibližuje se Bohu.
Buď tedy velmi opatrný,
jakým způsobem trávíš svůj čas.
Nad tuto věc není nic vzácnějšího.
Během jednoho mrknutí oka
mohou být nebesa získána i ztracena.
Máme jen ty okamžiky času, které k nám přicházejí.
A víme velmi dobře,
že pro svou strašlivou slabost a přihlouplost
dokážeme věnovat pozornost
tak možná jednomu impulsu ze sta.
Nemohu pochopit,
jak si někdo činí nárok na společenství s Bohem,
anděly a svatými,
když nečiní vše, co je v jeho silách
aby si hleděl každého okamžiku svého času.

Oblak nevědění

Trojí cesta

Chceš-li se očistit,
obrat' se k ostnu svědomí;
chceš-li být osvícen,
obrat' se k paprsku poznání;
chceš-li se zdokonalovat,
obrat' se k ohni moudrosti.

sv. Bonaventura

Sjednocení s Bohem

Bůh je mým bytím, mým já,
mou silou, mou blažeností, mojí touhou.
Ve skutečnosti ale už nevím,
co je to já nebo mé
nebo touha nebo síla nebo blaženost.
Nevím, kde je já, ani ho nehledám,
ani o tom nechci vědět, ani o tom mít zprávy.
Nechci lásku, která by byla pro Boha nebo v Bohu.
Nemohu ani vidět to slovo „pro“ nebo „v“,
protože poukazují k něčemu,
co by mohlo být mezi mnou a Bohem.
To však nemohu v čisté a jasné lásce snášet.
Jsem ponořena do pramene nezměrné lásky,
jako bych byla v moři, úplně pod vodou,
a nemohla z žádné strany ani chutnat,
ani vidět, ani cítit nic jiného než vodu.
Jsem tak ponořena do sladkého ohně lásky,
že nemohu vnímat nic jiného než lásku,
která rozpouští veškerý morek mé duše i těla.
Bůh se stal člověkem, aby mě učinil Bohem,
takže se chci stát úplně a zcela Bohem.

sv. Kateřina z Janova

Nazírání

V kontemplaci duše nevidí vůbec nic,
co by mohla vyprávět ústy nebo chápat srdcem,
nevidí nic a vidí naprosto vše.

Když spatřuji nevýslovné Dobro,
pak pokud jsem v něm,
nerozpomínám se na Kristovo lidství
ani na Bohočlověka,
ani na nic jiného, co by mělo podobu.
A přece spatřuji vše, a zároveň nevidím nic.

bl. Angela z Foligna

Rození Syna

Kdo je stále sám sebou,
je hoden Boha;
Kdo je stále ve svém nitru,
tomu je Bůh stále nablízku;
Kdo neustále přebývá v přítomnosti,
v tom Bůh bez ustání rodí Syna.

Mistr Eckhart

Mystický zážitek úžasu

Nejvznešenější zážitek, jaký můžeme mít,
je zážitek mystický.
To je základní prožitek,
který stojí u kolébky pravého umění i pravé vědy.
Každý, kdo to neví
a kdo už se nedokáže divit a žasnout,
je vlastně mrtvý.

Albert Einstein

Boží vůle a přítomný okamžik

Přijme-li duše prostě Boží vůli,
pak jí to napomáhá k dokonalosti, aniž o tom ví.
Co zahřívá, je oheň,
ne rozumové pochopení tohoto živlu a jeho působení.
Boží vůle posvěcuje naši duši
a ne zvědavé přemítání o tom, odkud a nač.
Kdo má žízeň,
odsune knihy, které o tom mluví,
a prostě se napije.
Žádostivost vědění dokáže žízeň jen zvětšovat.
Tak i duše odsune stranou přemítání,
a prostě pije všechno,
co jí právě dává Boží vůle konat nebo snášet.
Naše opravdové vědění spočívá v tom,
že známe Boží vůli pro přítomný okamžik.
Boží vůle je plností všech našich okamžiků.
V Božím působení spočívá nevyčerpatelná plnost.
Nespokojí-li se duše
s Boží plností přítomného okamžiku,
pak bude právem potrestána tím,
že ji nedokáže uspokojit žádná věc.
Chápe-li však každý okamžik jako projev Boží vůle,
nalezne v něm všechno,
po čem touží naše srdce.

Jean - Pierre de Caussade

Dvojí bdění

Když jsem s tebou,
naše láska mě nenechává spát.
Když jsem bez tebe,
mé slzy mě nenechávají spát.
Bože, je úžasné být vzhůru
během obou těchto nocí,
ale jak velmi rozdílná jsou tato bdění!

Džalaluddín Rumí

Součást Vesmíru

Lidská bytost je součást celku,
který nazýváme Vesmír,
součást ohraničená v čase a prostoru.
Prožívá sebe sama, své myšlenky a pocity
jako něco odděleného od zbytku
– je to druh optického klamu vlastního vědomí.
Tento klam pro nás představuje jakési vězení,
omezuje nás na naše vlastní touhy
a vztah k několika nejbližším osobám.
Naším úkolem je osvobodit se z tohoto vězení tím,
že rozšíříme okruh našeho soucitu tak,
aby zahrnul všechna živá stvoření
a přírodu v celé její kráse.

Albert Einstein

Spojení

Vyhlížej tento zázrak!
Jak je to podivuhodné:
Stát tady venku i uvnitř,
chápat a být sám pochopen,
pozorovat a být sám pozorován,
uchopovat a být sám uchopen.
Toto je cíl,
stav kdy duch setrvává v klidu,
spojen s milovanou Věčností.

Mistr Eckhart

Přítomný okamžik

Přítomný okamžik vždy obsahuje nekonečné poklady.
Skrývá víc, než dokážeme pochopit.

Přítomný okamžik se podobá poslu,
který má tlumočit příkaz Boha.

Srdce přítom neustále říká své: „Ať se mi stane.“

Tak se duše přibližuje ke svému cíli.

Za každého počasí a větru kráčí dál.

Všechno jí slouží za prostředek.

To jedině nutné vidí stále v tom, co je přítomné.

V odevzdanosti je přítomný okamžik jediné vodítko.

Duše se přítom chová lehce jako pružinka;

je tekutá jako voda a prostá jako dítě.

Zůstává pohyblivá jako míč,

aby přijala každý popud milosti a aby jej provedla.

Taková duše, podobná roztavenému kovu,

neklade žádný odpor a žádnou zatvrzelost.

Jako roztavený kov přijímá všechny formy modelu,

do něhož se vlévá,

tak duše bez odporu přijímá formy,

které jí Bůh chce dát.

Její postoj je jako vzduch,

který reaguje na každý závan;

podobá se vodě,

která se vlije do každé nádoby.

Jean - Pierre de Caussade

Zrcadlo

Upři svou mysl do Zrcadla věčnosti,
upři svou duši do odlesku slávy,
upři své srdce na obraz božské podstaty
a kontemplací se celá proměň
v obraz jeho božství.

Na něho nazírat občerstvuje,
jeho dobrotivost nasycuje,
jeho příjemnost naplňuje,
vzpomínka na něho příjemně září,
jeho vůně ožívají mrtví,
slavné patření na něho učiní blaženými
všechny obyvatele nebeského Jeruzaléma.

On je odlesk věčné slávy,
záře věčného Světla
a Zrcadlo bez poskvrnny.
Do tohoto Zrcadla se každý den dívej,
v něm svou tvář neustále pozoruj.
sv. Klára z Assisi

Perla

Položte perlu na mou dlaň,
abych ji mohl prozkoumat.
Jal jsem se ji pozorovat z jedné i druhé strany,
avšak z obou měla vzhled jediný.
Takové je hledání Boha, nezbadatelného,
neboť je Světlo samo.
V jeho záři uviděl jsem Jas, který se nestane matným;
v jeho nerozdělitelnosti viděl jsem pravdu,
která je nerozdělitelná."

sv. Efrém Syrský

Slovo a zvuky

Když zaznělo Slovo,
začalo dílo stvoření,
určené na věky věků.

Jeho zvuk probudil vše k životu,
podobně jako to Bůh učinil v člověku,
který si slovo nejprve řekne v duchu,
než je vysloví nahlas.

Ono slovo, které bylo vysloveno,
v člověku stále zůstává,
a tímto způsobem vysloví to, co zamýšlel.

Když zaznělo Slovo Boží,
tu se projevilo toto Slovo v každém tvoru,
a tento zvuk vdechl všem stvořením život.

sv. Hildegarda z Bingen

Boží světlo

Jako totiž ti, kdo vidí světlo,
jsou ve světle

a vnímají jeho jasnost,

tak i ti, kdo vidí Boha,

jsou v Bohu

a vnímají jeho jasnost.

Boží jasnost jim pak dává život;

proto ti, kdo vidí Boha,

dostávají život.

sv. Irenej z Lyonu

Mlčení

Jsou tři druhy mlčení:

První je mlčení slovem,
druhé je mlčení žádostí
a třetí je mlčení myšlenkami.

První je dokonalé,
druhé je dokonalejší
a třetí nejdokonalejší.

Prvním - utichnutím slov - získáme sílu.

Druhým – utichnutím žádostí – získáme klid.

Třetím – utichnutím myšlenek
– dospějeme k vnitřnímu usebrání.

Nemluvením, nechtěním a nemyšlením
Dospějeme k pravému a dokonalému mystickému tichu,
ve kterém Duch rozmlouvá s duší,
v němž se jí sděluje
a v němž prostřednictvím propasti své vlastní hlubiny
ji učí nejdokonalejší a nejvznešenější moudrosti.

Je třeba, abys vstoupil do tohoto mystického ticha,
jestliže toužíš slyšet vnitřní a božský hlas.

Abys získal tento poklad,
nestačí opustit svět,
ani odříkat se vlastních přání a stvořených věcí,
pokud se nevzdáš také všech svých chtění a myšlení.
Odpočívej v tomto mystickém tichu.

A otevři bránu, aby se ti mohl Bůh sdělit,
aby se s tebou mohl spojit
a aby tě mohl přetvořit v sebe.

Michal de Molinos

Světlo

Světlo není to, co přímo vidíme,
ale spíše to, díky čemu vidíme všechny ostatní věci.
Ve Světle je náš pohled široký, hluboký a všezahrnující,
pohled jakým se dívá sám Bůh.
Pro křesťany je Kristus tím Světlem,
které umožňuje vidět věci v jejich plnosti.
Náležitým a zamýšleným účinkem tohoto Světla je,
že člověk vidí Krista všude kolem sebe,
ve všem ostatním a ve všech ostatních.
Vědomí, že vnitřní Světlo všeho, co existuje,
nelze odstranit ani zničit,
je velkým povzbuzením.
Bůh miluje všechny věci tím,
že se jimi stává,
se vším se spojuje a nic nevyklučuje.
Jedno každé stvoření –
náctiletá matka kojící své dítě,
každý jednotlivý motýl z dvaceti tisíc druhů motýlů,
uprchlík žijící ve strachu v cizí zemi,
stéblo trávy i každý z nás –
to všechno je již v Kristu.
Všichni žijeme uvnitř této již ustavené kosmické identity,
která nás vede a pohání dopředu,
ať už chceme nebo nechceme,
ať si to uvědomujeme nebo neuvědomujeme.
Nikdy nejsme a ani nemůžeme být odděleni od Boha –
leďa ve své mysli.
Máme sklon vytvářet si v mysli „malého boha“,
který by byl jako my,
ale mělo by to být naopak:
my bychom se měli nechat utvářet Bohem
a stávat podobnými Jemu.

Richard Rohr

Ztratit se v Bohu

V srdci žízním po tom,
abych plně rozpoznal nicotnost všeho, co není Bůh.
Moje modlitba je pak jakýmsi chvalořečením
vystupujícím ze středu Nicoty a Ticha.
Pokud jsem „já sám“ stále přítomen,
rozpoznávám to jako překážku,
s níž nemohu nic udělat,
pokud ji neodstraní On sám.
Pokud chce,
může učinit Nicotu absolutně srozumitelnou,
pokud nechce,
pak se Nicota sama jeví jako objekt
a zůstává překážkou.
Takový je můj běžný způsob modlitby nebo meditace.
Není to přemýšlení „o něčem“
nýbrž přímé hledání Tváře Neviditelného,
který nemůže být nalezen,
dokud se v Něm neztratíme.

Thomas Merton

Hledání já

Pokud toužíš po svém já,
vyjdi ze svého já.
Ponech tenký a mělký potůček za sebou
a ponoř se do hluboké a široké řeky.
Nebud' jako vůl táhnoucí kolo s pluhem,
staň se hvězdou tančící s dalšími v kole nad tebou.

Džalaluddín Rumí

Vidění

V bolesti vždy vidím uzdravení.
V hněvivých sporech a zradách
vidím jemný dar a oddanost.
Když shlížím dolů, nevidím zemi.
A když vzhlížím vzhůru,
nevidím nebeskou klenbu.
Kamkoli se dívám
vidím Tebe.

Džalaluddín Rumí

Sjednocení s Bohem

Jestliže se měním v Boha
a on mě činí zajedno se sebou,
pak, u živého Boha, nelze rozlišovat mezi námi...
Někteří lidé si představují, že Boha spatří,
jako by on stál onde a oni zde,
ale tak tomu nebude.
Bůh a já jedno jsme.
Tím, že Boha poznávám,
přivádím ho k sobě,
láskou k němu v něj pronikám.

Mistr Eckhart

Přítomnost

Jen přítomný okamžik je mi drahý.
Vždyť budoucnosti se nemusím vůbec dočkat.
A čas, který již minul, již není v mé moci.

sv. Faustyna Kowalská

Slovo a zvuky

Když zaznělo Slovo,
začalo dílo stvoření,
určené na věky věků.

Jeho zvuk probudil vše k životu,
podobně jako to Bůh učinil v člověku,
který si slovo nejprve řekne v duchu,
než je vysloví nahlas.

Ono slovo, které bylo vysloveno,
v člověku stále zůstává,
a tímto způsobem vysloví to, co zamýšlel.

Když zaznělo Slovo Boží,
tu se projevilo toto Slovo v každém tvoru,
a tento zvuk vdechl všem stvořením život.

sv. Hildegarda z Bingen

Tvůj jas je mojí temnotou

Tvůj jas je mojí temnotou.

Nic o Tobě nevím

a sám od sebe si ani nedovedu představit,
jak Tě mám poznávat.

Pokud si Tě představuji, mýlím se,
pokud Tě chápu, jsem v klamu.

Pokud jsem při vědomí
a jistý tím, že Tě znám,
jsem blázen.

Tvá temnota stačí.

Thomas Merton

Modlitba sv. Františka

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje,
abych přinášel lásku, kde je nenávisť,
odpuštění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,
víru, kde je pochybnost,
pravdu, kde je blud,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek,
světlo, kde vládne tma.

Pomoz mi, abych netoužil po útěše, ale těšil,
po porozumění, ale rozuměl,
po lásce, ale miloval.

Vždyť, kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

sv. František z Assisi

Kontemplace a proměna

Bůh už nikdy neopustí místo,
které v naší duši zaujal,
protože v nás má svůj jedinečný domov.
Přebývat v něm je jeho největším potěšením.
A jestliže tuto pravdu kontemplujeme,
zatímco pobýváme tady na zemi,
Bohu se to velmi líbí
a my z toho máme velký užitek.
A duše, která jej kontemplanuje,
je připodobňována Tomu, na něhož hledí,
a je s ním sjednocována v klidu a pokoji.

bl. Juliana z Norwiche

Píseň bratra Slunce

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.
Náleží jen tobě, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.
Buď pochválen, můj Pane,
spolu se vším svým stvořením,
především s panem bratrem Sluncem,
jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.
A on je krásný a září velikým jasem;
tvým, Nejvyšší, je obrazem.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy,
na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.
Buď pochválen, můj Pane, za bratra vítr,
za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí,
jímž dáváš svým tvorům obživu.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu,
která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.
Buď pochválen, můj Pane, za bratra oheň,
kterým osvětluješ noc,
a on je krásný, veselý, silný a mocný.
Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,
která nás živí a stará se o nás
a vydává rozličné plody s pestrými květy a bylinami.
Buď pochválen, můj Pane, za ty,
kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí křehkost a trápení.
Blaze těm, kdo to snášejí pokojně,
neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,
které žádný živý člověk nemůže uniknout.
Běda těm, kdo zemřou ve smrtelných hříších;
blaze těm, které nalezne ve shodě s tvou nejsvětější vůlí,
protože druhá smrt jim neublíží.
Chvalte mého Pána a dobrořečte mu,
děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.

sv. František z Assisi

Láskyplná pozornost

Duše pouze upírá svou láskyplnou pozornost na Boha,
žádné jiné úkony nevykonává;
nevyvíjí žádné úsilí
a spokojuje se jen s prostou, láskyplnou pozorností,
podobně jako člověk, který otevřel oči
a pohlédl na přítele s láskou.

Duše se podobá člověku s otevřenýma očima,
který nedělá nic jiného,
než že je udržuje otevřené
a nechává do nich proudit denní světlo.
Kdo by si náhodou začal vyčítat, že nic nedělá,
ať si uvědomí,
že utišit svou duši
a dosáhnout vnitřního pokoje a míru
není vůbec věc zanedbatelná.

sv. Jan od Kříže

Vděčnost

Spíše nás unaví přijímat Boží dary,
než Jeho unaví nám je dávat.
Ze všech představitelných špatností a hříchů
je nevděčnost jednou z nejopovrženějších věcí,
neboť znamená selhání
ve schopnosti vidět dobré věci,
milosti a dary, jež jsme obdrželi.
Jako taková je příčinou, počátkem a původem
všech špatností a hříchů.

sv. Ignác z Loyoly

Bůh je světlo

Bůh je světlo.

Někdo řekl, že i slunce je světlo,
i měsíc že je světlo i lampa že je světlo.
Něco však musí být daleko větší,
daleko vznešenější
a daleko ušlechtilejší než takovéto světlo.
Oč vyniká Bůh nad tvorem,
tvůrce nad svým dílem,
oč moudrost nad tím,
co moudrostí bylo vykonáno,
tak daleko nade vším tím musí být toto světlo.
Snad bychom mu byli blízko,
kdybychom věděli, co je toto světlo,
a kdybychom se k němu přiblížili,
abychom byli jím osvíceni.
Poněvadž sami sobě jsme tmou,
osvíceni tímto světlem můžeme být světlem.

sv. Augustin z Hippo

Lidské já a Bůh

Svět je zkažen kvůli lidskému já.
Ti, kdo hledí jen na sebe,
přinášejí všude smutek a úzkost.
Nelze mít zároveň Boha i sebe.
Když máme sebe, nemáme Boha,
když máme Boha, nemáme sebe.
Nemáme dvě srdce, máme jen jedno.
Kdo nemá sebe, ve všem uspěje,
se vším se spokojí.
Kde je lidské já, tam není pokora,
ani vlídnost ani žádná ctnost.
Zato ten, kdo nemá sebe,
má všechny ctnosti, i pokoj a radost.

bl. Miriam od Ukřižovaného

Ticho

Den ubíhá nehlučně,
noc ubíhá nehlučně, pomíjí v tichu.
Také ty zachovávej ticho,
prožij život na zemi v tichu,
abys našla radost v nebi.
Když voda vytéká ze svého pramene,
vychází nehlučně, nezkalená proudí dál v tichu
– právě tak zachovej ticho.

Ať do země sázíme byliny, rostliny nebo růžové keře,
nechají se zasadit v tichu,
v tichu také rostou a vydávají svou vůni.
Když padnou, zemřou v tichu,
vše dělají v tichu.
Dělej to stejně.

Hrozen se nechá sklidit v tichu,
v tichu se nechá vhodit do lisu a lisovat,
proto je víno tak sladké.
Dobré ovoce se stane sladkým v tichu:
zachovávej ticho.

Napodobuj dřevo:
v tichu se nechá rozřezat,
v tichu se nechá natřít barvou, kterou chceme,
v tichu se nechá spálit.
Buď tedy pokorná a tichá;
ať pracuješ či trpíš,
všechno dělej v tichu.
Ticho uchová vše pro nebe.

bl. Miriam od Ukřižovaného

Být čím jsme

Buďte tím, čím jste,
a mějte touhu
být tím, čím jste,
opravdu velmi dobře.

sv. František Saleský

Nic ať tě neznepokojuje

Nic ať tě nermoutí,
nic ať tě neznepokojuje,
nic ať tě neleká.

Všechno pomíjí,
Bůh se nemění.
Trpělivost všeho dosáhne.

Kdo má Boha,
tomu nic nechybí.
Bůh sám stačí.

sv. Terezie z Avily

Peříčko

Byl jeden král, na trůnu seděl.
Zachtělo se mu peříčko ze země pozvednout,
a letět mu poručil.
A to pírko letělo,
žádné své vůle a síly a chtění nemělo,
letělo, neboť jej dech královských úst
lehounce vzduchem nesl.
Tak ani já nejsem nic
než peříčko na dechu Božím.

sv. Hildegarda z Bingenu

Bůh je láska

Nikdo si nepředstavuj Boha tak,
jak si ho přejí vidět oči.
Chceš-li vidět Boha,
představ si jej takto: Bůh je láska.
Má láska tvář? Má podobu?
Má rozměry, má nohy, ruce?
To nemůže nikdo tvrdit.
Bůh nemá jedny údy tady, jiné zase jinde.
Kdo má lásku, vidí Její hned celého.
Buď v Něm a On bude v tobě.
Zůstaň v Něm a On zůstane v tobě.
sv. Augustin z Hippo

Šíření lásky

Bůh ani neroste ani neubývá.
Že v tobě láska roste,
se říká proto, že ty rosteš v ní.
Oheň zachvátí napřed nejbližší okolí,
a pak se rozšiřuje i na vzdálenější předměty.
Tak i tobě je bližší bratr než někdo jiný.
A zase je ti milejší ten neznámý,
který se k tobě nechová nepřátelsky, než nepřítel.
Rozšiř lásku na nejbližší,
ale nemluv o nějaké velké lásce.
Miluješ-li totiž ty, kteří jsou ti milí,
miluješ takřka jen sebe.
Rozšiř svou lásku na neznámé,
kteří ti neudělali nic zlého.
A jdi ještě dál - a miluj své nepřátele.
sv. Augustin z Hippo

Opřena beze vší opory

Opřena beze vší opory
v temnotách bez paprsku světla
jdu Láskou stravována vpřed...

Před světem jsem už zamkla bránu,
šťastně mu navždy sbohem dám!
Vyzvednuta nad sebe samu
o Boží dlaň se opírám.
A hlásám, za co vděčím Bohu;
když On se sklání nade mnou,
svou duší vidět, cítit mohu
bez vší opory opřenou.

Vím, že je Láska mocná síla
všechno chce v sebe proměnit.
Mé zlo i dobro proměnila
v nepopsatelný lásky cit.
Ten oheň, jenž v mé duši plane,
proniká srdce mí vždy víc;
tím ohněm, jenž plát nepřestane,
kráčím Láskou se stravujíc.

sv. Terezie z Lisieux

Čistota a prázdnota

Protože každá myšlenka vchází do srdce
v podobě mentálního obrazu
nějakého smyslového objektu,
požehnané světlo Boží
osvítí srdce pouze tehdy,
když je srdce naprosto prázdné,
prosté každé formy.
A vskutku, toto světlo se ukazuje čistému intelektu
v té míře, v jaké je očištěn ode všech představ.

sv. Isychios Sinajský

Zářící božská temnota

Opusť smyslovou, ale i rozumovou činnost,
a vůbec vše smyslové a spekulativní.

Vše, co neexistuje, i existuje.

V nevědění, nakolik je to možné,
usiluj o sjednocení s Tím,
kdo převyšuje každé bytí a poznání.

Nezadržitelně a absolutně,
vytržením ze sebe i ze všeho,
vše opustíš a všeho se zbavíš.

Budeš bez překážek pozvednut
k nadpodstatné záři božské temnoty.

Dionysios Areopagita

Nevědění a nebytí

Jestliže někdo uzřel Boha
a přitom pochopil, co spatřil,
pak ve skutečnosti neviděl Jeho samého,
nýbrž jen něco z toho,
co Mu náleží,
co existuje jako jsoucno
a co lze poznat.

Ten, který spočívá nad intelektem i nad bytím,
právě tím, že není poznáván,
ani neexistuje jako jsoucno,
existuje způsobem převyšujícím bytí jsoucna
a je poznáván způsobem přesahujícím intelekt.
A toto naprosté nevědění ve vyšším slova smyslu
je poznáním Toho, který převyšuje vše poznatelné.

Dionysios Areopagita

Láska a odevzdanost

Máme na této zemi
ze stromů zázračných
jeden, jenž vkořeněný
je v samých nebesích.

Nikdo se v jeho stínu
nemusí bouře bát,
vždy si tam odpočinu,
strom nezná ran a zrad.

Ten strom v své nezměrnosti
se LÁSKA jmenuje
a plod, jímž všechny hostí,
to ODEVZDANOST je.

sv. Terezie z Lisieux

Oblak temnoty

Nezbadatelně a pravdivě se Bůh ukazuje jedině těm,
kdo překonali vše čisté a nečisté.

Kdo překonali vše,
i všechny nejsvětější vrcholky vzestupu.
Kdo za sebou nechali všechna božská světla,
všechny zvuky a všechna nebeská slova.
Ti vstupují do oblaku temnoty.
A v něm vskutku přebývá Ten,
jenž je mimo vše.

Dionysios Areopagita

Negativní teologie

Příčina všeho není ani duší ani intelektem,
nejsou jí vlastní ani obraznost ani mínění
ani rozum ani intelektivní nazírání.

Stejně tak není ani rozumem ani intelektivním nazíráním
a nelze o ní ani za pomoci rozumu mluvit
ani ji intelektem nazírat.

Není počet ani řád
ani velikost ani malost
ani rovnost ani nerovnost
ani podobnost ani nepodobnost.

Není ani v klidu ani v pohybu.

Není jí vlastní moc ani mocí není,
stejně jako není ani světlem.

Nežije ani není životem.

Není ani bytím ani věčností ani časem.

Nelze se jí dotknout ani intelektivně ani věděním,
není ani pravdou ani královstvím
ani moudrostí ani jedním ani jednotou
ani božstvím ani dobrotou.

Není ani duchem, tak jak jej chápeme,
ani synovstvím ani otcovstvím

ani ničím jiným ze jsoucího,
co poznáváme my anebo někdo jiný.

Není ani ničím z nejsoucího ani ničím ze jsoucího.

Není tmou ani světlem,
ani omylem ani pravdou:

Nelze o ní vůbec nic kladně tvrdit

nebo popíráním odnímat,

nýbrž když o ní tvrdíme nebo popíráme něco z toho,
co následuje po ní,

ji samu netvrdíme ani nepopíráme,

neboť dokonalá a jednotná příčina všech věcí

je nad každým kladným tvrzením,

stejně jako je nad každým popírajícím odmítáním.

Dionysios Areopagita

Čisté srdce

Čisté srdce je to,
které není k ničemu žádným způsobem puzeno.
Čisté srdce je to,
které Bohu přináší mysl prostou každého obrazu a formy
a připravenou k tomu,
aby do ní byly otištěny pouze jeho vlastní vzory,
skrze které je Bůh činěn zjevným.

sv. Maxim Vyznavač

Vhled a strážení srdce

Konej stráž nad svým srdcem
a dávej pozor na své smysly.
Pokud v tobě pokorně přebývá vzpomínka na Boha,
chytneš zloděje, když se bude snažit tě o ni připravit.
Když má člověk přesné poznání o povaze myšlenek,
rozpoznává ty, které se do něho chystají vstoupit,
aby ho znečistily,
obtěžující intelekt rozptylováním jeho pozornosti
a přiváděním jej k nečinnosti.
Ti, kdo rozpoznávají zlou povahu těchto myšlenek,
zůstávají v klidu a pokračují ve své modlitbě k Bohu.

sv. Izaiáš Samotář

Myšlenky

Posuzuj myšlenky před soudnou stolicí srdce,
abys rozeznal, zda jsou naše nebo nepřítelé.
Ty, které jsou dobré a zcela naše,
umísti do nejvnitřnější svatyně duše
a uchovávej je jako poklady
v této nedobytné pokladnici.
Nepřátelským myšlenkám
však neposkytuj ve své duši žádný prostor,
žádný příbytek.

sv. Theodoros Veliký Asketa

Boží přítomnost

Mým výchozím bodem je,
že už tam jsme.
Nemůžeme dojít k Boží přítomnosti.
Už v ní naplno jsme.
To, co chybí,
je uvědomění si toho.
Bůh udržuje naši existenci s každým naším nádechem.
Když se znovu nadechneme,
znamená to, že si nás Bůh znovu a znovu vyvoluje.
Není nic, čeho bychom měli dosáhnout nebo se naučit.
Potřebujeme se jen některým věcem odnaučit.

Richard Rohr

Podzim (Padající listí)

Listí padá, padá jako zdaleka,
jako by vadly v nebi vzdálené zahrady;
hlavou třese záporně.
A za noci padá těžká země
do samoty ze všech hvězd.
Padáme všichni. Tato ruka padá.
A pohled' na jinou: je to se všemi tak.
A přece jest Někdo, jenž tento pád
s nekonečnou něhou drží v rukou svých.

Rainer Maria Rilke

Granum Sinapis (Hořčičné zrnko)

Ten střed je horou,
tu zdolej nejednáním,
vhleď!

Cesta tě přivede
do zázračné pouště,
za obzor rozlehlé,
nezměrně rozepjaté.

V té poušti
není čas ani prostor,
podivuhodná je její krajina.

Do této pouště, této Dobroty,
nikdo nevtiskl svoji stopu,
tam nevstoupilo žádné stvoření,
tam nikdo nevešel:
ona prostě je a nikdo neví čím.
Je tady i tam,
je vzdálená i blízka,
má hloubku i výšinu,
je tomu tedy tak,
že není tím ani oním.

Je světlem, je jasem,
je naprostou temnotou,
bezejmenná,
neznámá,
nezačíná a nekončí,
tiše trvá,
je nahá, nezahalená.
Zná někdo její příbytek?
Ať z něho vyjde ven
a řekne nám, jak vypadá.

Buď jako dítě,
sluch a zrak ty ponech stranou!
To, co jsi,
musí být zničeno,
zahod' všechno a nic!
Opusť prostor, opusť čas,
vyžeň všechny představy!
Jdi tam, kam žádná cesta nevede,
jdi nejužší pěšinou,
až přijdeš na stopu pouště.

Ó moje duše,
vyjdi a nech vstoupit Boha!
Ponoř mě celého
do Boží nicoty,
ponoř mě do bezedného pramene!
Zmizím-li před Tebou,
Ty přijdeš ke mně.
Musím se ztratit,
abych tě našel,
ó nadpodstatná Dobroto!

Mistr Eckhart

Božské semeno

Semeno hrušně roste,
aby se stalo hrušní.
Semeno ořechu roste,
aby se stalo ořechem.
Božské semeno v člověku roste,
aby se stalo Bohem.
Toto semeno může být ukryto a zahrabáno,
ale nikdy zničeno a zmařeno.

Mistr Eckhart

Hymnus na hmotu I.

Bud' požehnána, drsná hmoto,
neplodný úhore, tvrdá skálo,
jež ustupuješ jen násilí
a nutíš nás pracovat, když chceme jíst.
Bud' požehnána, nebezpečná hmoto, kruté moře,
nezkrotná vášni, která nás pohltíš, když tě nespoutáme.
Bud' požehnána, mocná hmoto, neodolatelná evoluce,
skutečnosti stále se rodící,
jež v každé chvíli rozbíjíš naše rámce
a nutíš nás sledovat tvoji pravdu stále dál.
Bud' požehnána, univerzální hmoto, trvání bez hranic,
étere bez břehů, trojí propasti hvězd, atomů a generací,
jež stále překračuješ a rušíš naše těsné míry
a zjevuješ nám rozměry Boží.
Bud' požehnána, neproniknutelná hmoto,
která se prostíráš mezi našimi dušemi a světem podstat
a necháváš nás toužit proniknout nesešivanou rouškou
fenoménů.
Bud' požehnána, smrtelná hmoto,
jež se v nás jednou rozložíš
a tak nás přinutíš vejít do srdce toho, co jest.
Bez tebe, hmoto, nebýt tvých útoků
a toho, co nám bereš,
bychom stagnovali, byli neteční, dětinští
a nevěděli nic o sobě ani o Bohu.
Ty, která zraňuješ i ošetřuješ,
vzdoruješ a zase se poddáváš,
boříš i stavíš, spoutáváš a zase osvobozuješ,
mízo našich duší, ruko Boží, Tělo Kristovo,
tobě, hmoto, žehnám.

Pierre Teilhard de Chardin

Hymnus na hmotu II.

Žehnám ti, hmoto, a pozdravuji tě,
ne v té zkomolené a znetvořené podobě,
jak tě popisují velekněží vědy a kazatelé ctností,
jako hromadu surových sil a nízkých sklonů,
ale tak, jak ses mi objevila ve své úplnosti a ve své pravdě.
Pozdravuji tě, nevyčerpatelná schopnosti být a proměňovat,
z níž klíčí vyvolená podstata.
Pozdravuji tě, sílo všeobecného sblížení a sjednocení,
která spojuješ davy monád,
jež se v tobě sbíhají na cestě Ducha.
Pozdravuji tě, harmonický prameni duší,
průzračný křišťále, z něhož vzchází nový Jeruzalém.
Pozdravuji tě, božské prostředí,
nabitě tvořivou silou, jako moře zmítané Duchem,
jako hlína, hnětená a oživovaná vtěleným Slovem.
Lidé si často myslí,
že poslouchají tvůj neodolatelny hlas,
když se z lásky k tobě vrhají
do vnější propasti sobeckých požitků.
To je zmýlil falešný odlesk,
nějaká ozvěna. Teď to vidím.
Kdo tě chce dosáhnout, hmoto,
musí začít ve styku se vším,
co se zde na zemi hýbe,
a pak pociťovat, jak se mu pod rukama pozvolna vytrácejí
všechny jednotlivé podoby toho, co v nich drží,
až se nakonec střetne s jedinou podstatou
všeho pevného a sjednoceného.
Kdo tě chce mít, musí tě sublimovat v bolesti,
když tě nejdřív s rozkoší objal do náručí.
Vládneš, hmoto, v průzračných výšinách,
kde si světci představují, že ti uniknou,
jako tělo tak průsvitné a čilé,
že je k nerozeznání od ducha.
Vynes mne tam vzhůru, hmoto
- námahou, rozloučením a smrtí,
vynes mne tam, hmoto,
kde bude konečně možné v čistotě obejmout Vesmír!

Pierre Teilhard de Chardin

Kámen

Tážeš se mě, kde sídlí Bůh.

Odpovím Ti:

V celém světě není kromě Boha žádný pán,
který by žil ve všech svých příbytcích najednou.

Jednoho dne jsem očima věčnosti
v blaženosti a bez námahy spatřila kámen.

Ten kámen byl jak velká hora
a měl krásné barvy.

Chutnal sladce, jako nebeské byliny.

Zeptala jsem se toho kamene: „Kdo jsi?“

On odpověděl: „Jsem Kristus.“

sv. Mechtilda z Magdeburgu

Hmota a skutečnost I.

Jsem oheň, který pálí, a voda, která bere,
láska, která zažihá a pravda, která mívá.

Jsem to, čemu se nelze vyhnout, i to, co obnovuje,
všechno, co rozpoutává, a všechno, co spojuje:
síla, zkušenost, pokrok – hmota, to jsem já.

Unaven abstrakcemi a proudy zředěných slov,
které tvoří společenský život,
chtěl jsi změřit síly s úplnou a divokou skutečností.
Potřeboval jsi mě, abys mohl růst,
a já čekám na tebe, abys mě posvětil.

Otevři svou bytost dokořán mé inspiraci
a přijmi ducha země, který potřebuje zachránit.

Vzácné je jen to,
co jsi ty ve druhých a druzí v tobě.

Vzhůru - všechno se stává jedním!

Pierre Teilhard de Chardin

Hmota a skutečnost II.

Ponoř se do hmoty, synu Země,
koupej se v jejích ohnivých vrstvách,
tam je pramen a mládí tvého života.
Myslel sis bláhově, že se obejdeš bez ní,
když se v tobě rozsvítila myšlenka!
Doufal jsi, že budeš blíž k Duchu,
když se pečlivě zbavíš všeho, na co se dá sáhnout,
víc božský, když žiješ čisté ideji.
Vidíš – a málem bys zahynul hladem.
Chceš-li růst, nikdy nesmíš hmotě říct:
Dost jsem se na Tebe vynadíval
a prohlédl jsem Tvá tajemství,
vzal jsem si z nich tolik,
že moje myšlení má navždycky z čeho žít.
I kdybys jako nejmoudřejší z moudrých
nosil v paměti všechno, co naplňuje Zemi a plave pod vodou,
bylo by toto vědění pro tvou duši jako nic,
protože všechno abstraktní poznání je jen uvadlé bytí.
K porozumění světu nestačí vědět:
je třeba vidět, hmatat, žít v přítomnosti,
pít existenci ještě teplou u prsu skutečnosti.
Čistota není v odloučenosti,
ale v ještě hlubším vnikání do Vesmíru.
Je v lásce k jedinému, neohraničenému Bytí,
které zevnitř proniká a prorůstá všemi věcmi,
dál než oblast smrtelníků, kde se hemží osoby a čísla.
Je v cudném dotyku s tím, co je ve všech totéž.
Jak krásný je Duch, když stoupá vzhůru,
ozdoben bohatstvím Země!
Koupej se v hmotě, synu člověka.
Ponoř se do ní tam, kde je nejprudší a nejhlubší.
Potýkej se s jejím proudem a pij z jejích vln.
To ona kdysi kolébala Tvoji nevědomost
a ona Tě donese až k Bohu!

Pierre Teilhard de Chardin

Živý plamen lásky

Ó, živý plameni lásky,
který něžně zraňuješ
v nejhlubším středu mé duše!
Když už nejsi bolestivý
skonči už, chceš-li,
protrhni závoj tohoto
sladkého setkání.

Ó, příjemný žehu!
Ó, ráno blaživá!
Ó, hebká ruko!
Ó, jemný doteku,
který ví, co je věčný život
a splácí každý dluh!
Když zabíjíš
smrt jsi změnil v život.

Ó, lampy ohnivé,
v jejichž zářích
hluboké jeskyně smyslu,
který byl temný a slepý,
s podivuhodnými přednostmi
dávají spolu teplo a světlo
svému Drahému!

Jak mírně a láskyplně
procitáš v mém lůně,
kde jenom skrytě přebýváš!
A ve tvém příjemném dechu,
plném dobra a slávy,
jak jemně rozněcuješ mou lásku!

sv. Jan od Kříže

Cesta k dokonalosti (Výstup)

Abys došel k okoušení všeho,
nechtěj mít potěšení v ničem.
Abys došel k vlastnění všeho,
nechtěj v ničem nic vlastnit.
Abys došel k tomu, že budeš vším,
nechtěj v ničem ničím být.
Abys došel k tomu, že budeš vědět všechno,
nechtěj v ničem nic vědět
Abys dospěl k tomu, co neokoušíš,
musíš jít cestou, kde neokoušíš.
Abys došel k tomu, co nevíš,
musíš jít cestou, kde nevíš.
Abys došel k tomu, co nevlastníš,
musíš jít cestou, kde nevlastníš.
Abys došel k tomu, co nejsi,
musíš jít cestou, kde nejsi.
Když se u něčeho zastavuješ,
přestáváš směřovat ke všemu.
Protože abys došel úplně ke všemu,
musíš se popřít úplně ve všem.
A když dojdeš k tomu, že to budeš úplně mít,
musíš to mít tak, že nebudeš chtít nic.
Protože chceš-li ve všem něco mít,
nemáš svůj poklad čistě v Bohu.

sv. Jan od Kříže

Srdce slitovné

Co je srdce slitovné?

Je to srdce hořící pro celé stvoření,
pro lidi, ptáky, živočichy, démony
a pro každou stvořenou věc;
a při vzpomínce na ně
oči milosrdného člověka prolévají mnoho slz.

Silným a mocným milosrdenstvím,
které svírá jeho srdce,
a svým velikým soucitem

je jeho srdce pokořeno
a on nemůže snést,
když slyší nebo vidí nějakou křivdu
nebo přehlížené trápení stvoření.

Z toho důvodu vysílá ustavičně vzhůru lkavou modlitbu
i za nerozumná zvířata, za nepřátele pravdy
a za ty, kdo mu ubližují,
aby byli chráněni a dostalo se jim milosrdenství.

A podobným způsobem se modlí
dokonce za různé druhy plazů z velkého soucitu,
který bez míry hoří v jeho srdci k Boží podobě.

sv. Izák Syrský

Boží Slovo

Bez Božího Slova nemá žádný tvor smysl,
Boží Slovo je v celém stvoření,
viditelném i neviditelném,
Slovo je život, bytí, duch,
každé zelenání, všechna tvůrčí činnost.

Slovo se projevuje v každém tvorů.

Tak jako duch přebývá v těle,
je Slovo neoddělitelné od Boha.

sv. Hildegarda z Bingen

Vítej, vnitřní prameni!

Vítej, vnitřní prameni,
přinášíš vznešené nebeské poznání,
Ty neustále sytíš novou láskou,
v kontemplování Tě mě udržuješ prázdnou,
beze všech přívlastků, jež přicházejí z venku.
Jednota holé Pravdy,
jež rozpouští všechny myšlenky,
mě udržuje v prázdnotě
a přizpůsobuje mě oné jednoduchosti
věčnosti věčné podstaty.
Zde jsem odcizena všemu dumání.
Všichni ti, kdo snad rozumějí Písmu,
neuměli by svým rozumem vysvětlit,
co já nahá a bez závoje
jsem našla v sobě, nade vším chápáním.

Hadewijch z Antverp

Učit se jednoduše být

Naučit se meditoval je ta nejpraktičtější věc na světě.
Na začátku potřebujete jen jedinou vlastnost,
a to skutečně chtít meditovat.
Jednou z velkých obtíží při učení se meditaci je,
že je to tak prosté.
Spousta lidí si myslí, že hodnotu má jen to, co je složité.
Abyste mohli meditovat, je třeba se naučit být prostí,
a to je skutečná výzva pro každého z nás.
Většinou, když jsme se něco učili,
učili jsme se něco dělat.
Při meditaci se neučíme něco dělat, učíme se být.
Je to učení se být sám sebou,
vstoupit do daru vlastního bytí.

John Main

Vše může být kontemplací

Vědomá pozornost není omezena
pouze na dobu sezení v tichu.

Kontemplací se může stát pohled z okna,
poslech hudby nebo vnímání zvuků,
chůze, čekání v obchodě nebo rozhovor se sousedem.

Každá činnost, každý pohyb, každé slovo
se může stát součástí naší cesty do hloubky,
která je daleko víc než určitá technika
spojená s určitým držením těla.

Podstatné je, abychom nejen modlitbu ticha,
nýbrž všechno dělali usebraně, beze spěchu
a s největší pozorností, jaké jsme schopni.

Kontemplace není metoda,

je to především způsob,

jak myslíme,

jak mluvíme,

jak jednáme,

jak žijeme.

Jan Šedivý

Bůh bydlí ve tvorech

Pohleďme, jak Bůh bydlí ve tvorech:

v živlech, když jim dává bytí;

v rostlinách, když jim poskytuje vzrůst;

ve zvířatech, když jim dává cítění;

v lidech, když jim dává rozum.

Bůh bydlí ve mně,

když mi dává bytí,

když mě oživuje,

když mi uděluje cítění,

když mi dává rozum,

když ze mě dělá chrám,

protože jsem stvořen podle jeho podoby a obrazu.

sv. Ignác z Loyoly

Ztišení

Ve chvílích ztišení se děje něco velice důležitého:
nacvičuje a prohlubuje se se důležitá schopnost
oprostit se, odevzdat
a díky tomu získat a zachovat si vnitřní svobodu.
Nacházíme smysl a naplnění života nikoli tím,
že něco vykonáme,
ale tím, že se oprostíme
od závislosti na svých představách,
přáních, myšlenkách a pocitech,
a otevřeme se jiné realitě,
která je větší než my sami.
Právě k tomu dochází ve ztišení,
v němž se uklidňuje aktivita ega.

Jan Šedivý

Probouzení

Duchovní cesta je vlastně probouzení.
Většina lidí spí, ačkoli to netuší.
Narodí se ve spánku, žijí ve spánku,
žení a vdávají se ve spánku,
vychovávají děti ve spánku,
umírají ve spánku.
Nikdy se neprobudí.
Nikdy nepoznají kouzlo a krásu toho,
čemu říkáme lidská existence.
Všichni mystikové se shodují v jednom:
vše je tak jak má být.
Přestože je všechno špatně, vše je v nejlepším pořádku.
Podivný paradox.
Je zde však jedna tragická skutečnost –
většina lidí nikdy nepochopí, že vše je v nejlepším pořádku,
protože spí a mají noční můru.
Probudte se!

Anthony de Mello

Jedno vznešené světlo v nás svítí

Jedno vznešené světlo v nás líbezně svítí
a chce nás mít své a stále prázdné,
je to ryzí jiskra, jiskřička,
život duše mé, stále přetrvávající ve spojení s Bohem:
tam Bůh vyzařuje svou věčnou zář.
Je skrytá v našem nitru,
nelze ji pochopit ani smysly uchopit,
leďa čirou láskou.
Kdo ji pozná, je proměněn,
nadpřirozeně, tou vnitřní jiskrou,
v jednom božském, jednoduchém poznání.
Dojdeme-li k tomuto světlu,
budeme stát nazí před jeho tváří,
beze všech způsobů a bez všeho učení,
beze všech příběhů a bez všeho básnění;
a pak v té bezedné hlubině
spatříme to světlo v temnotě.
Ach, Bože, jak velmi vznešená
je tato svobodná prázdnota,
v níž láska se zříká všeho pro Lásku,
a nehledá nic než ji samotnou,
a tak tu věčnou blaženost
objímá v její Jednotě.

Hadewijch z Antverp

Všechno bude dobré

Všechno bude dobré a všechny formy věcí budou dobré.
Mohu učinit, že všechno bude dobré;
dokážu učinit, že všechno bude dobré;
učiním, že všechno bude dobré;
musím učinit, že všechno bude dobré;
takže uvidíte, že všechno bude dobré.

bl. Juliana z Norwiche